

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí v Bratislave 9. júla 2008 v trestnej veci obžalovaného **P. Š. pre trestný čin skrátenia dane** podľa § 148 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.), o odvolaní krajského prokurátora v Banskej Bystrici a obžalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. júna 2005, sp. zn. 1 T 86/95, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 256 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) odvolania krajského prokurátora v Banskej Bystrici a obžalovaného **P. Š. sa z a m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e :

Uvedeným rozsudkom krajského súdu ako súdu prvého stupňa obžalovaný **P. Š.** bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

ako podnikateľ 20. januára 1992 uzavrel mandátnu zmluvu s fiktívnou firmou **T.** so sídlom v **S.** na nákup liehovín určených na export a na tom základe objednal v štátnom podniku **F.**

- dňa 3. februára 1992 odobral 15 840 fliaš s rumom v hodnote 289 080 korún česko-slovenských (Kčs) bez dane z obratu a čiastku zaplatil; prevoz fliaš vykonal ním objednaný autodopravca **S. S.** z Banskej Bystrice do Zvolena, kde tieto prevzali nezistené osoby a boli potom vyložené v **Môťovej**, pričom tento tovar do zahraničia vyvezený nebol a tak došlo ku skráteniu dane v sume 975 744 Kčs;

- dňa 24. februára 1992 tým istým spôsobom odobral 10 584 fliaš rumu v hodnote 259 308 Kčs, ktoré previezol autodopravca **M. D.** zo Zvolena do časti Banská Bystrica

na parkovisko pri Harmanci, kde tovar vyložili nezistené osoby a odviezli na neznáme miesto, tovar do zahraničia vyvezený nebol, čím došlo ku skráteniu dane vo výške 931 392 Kčs;

- dňa 25. marca 1992 odobral 18 720 fliaš slovenskej borovičky v hodnote 260 208 Kčs bez dane z obratu a čiastku zaplatil; na prevoz tovaru si objednal autodopravcu J. T. z Banskej Bystrice, ktorý vykonal odvoz fliaš na presne nezistené miesto do okolia obce Čierny Balog, kde ich prevzali nezistené osoby; tovar do zahraničia vyvezený nebol a došlo ku skráteniu dane v sume 823 680 Kčs;

dňa 27. marca 1992 tým istým spôsobom odobral 10 080 fliaš borovičky v hodnote 231 840 Kčs, ktoré previezol autodopravca M. D. na parkovisko pri Harmanci, kde ich prevzali nezistené osoby; tovar do zahraničia vyvezený nebol a došlo ku skráteniu dane v sume 887 040 Kčs;

- dňa 27. marca 1992 tým istým spôsobom odobral 15 840 fliaš vodky v hodnote 338 184 Kčs, ktoré previezol autodopravca M. D. na parkovisko pri Harmanci, kde ich prevzali nezistené osoby; tovar do zahraničia vyvezený nebol a došlo ku skráteniu dane v sume 975 744 Kčs;

- dňa 30. marca 1992 tým istým spôsobom odobral 15 840 fliaš vodky v hodnote 338 184 Kčs, ktoré previezol autodopravca J. T. do obce Dolné Semerovce, kde ich prevzali nezistené osoby; tovar do zahraničia vyvezený nebol a došlo ku skráteniu dane v sume 975 744 Kčs;

v spoločnosti s ručením obmedzeným (s.r.o.) B.

- dňa 17. februára 1992 tým istým spôsobom odobral 15 000 fliaš rumu v hodnote 315 000 Kčs, ktoré previezol autodopravca M. D. na parkovisko v Strážach pri Zvolene, kde ich prevzali nezistené osoby; tovar do zahraničia vyvezený nebol a došlo ku skráteniu dane v sume 1 320 000 Kčs;

- dňa 17. marca 1992 tým istým spôsobom odobral 15 000 fliaš rumu v hodnote 420 000 Kčs, ktoré previezol autodopravca M. D. na parkovisko v Strážach pri Zvolene,

kde ich prevzali nezistené osoby; tovar do zahraničia vyvezený nebol a došlo ku skráteniu dane v sume 1 320 000 Kčs;

- dňa 20. marca 1992 tým istým spôsobom odobral 12 048 fliaš borovičky v hodnote 301 200 Kčs, ktoré previezol autodopravca J. T. do Fiľakova, kde ich prevzali nezistené osoby; tovar do zahraničia vyvezený nebol a došlo ku skráteniu dane v sume 1 060 224 Kčs;

- 26. marca 1992 tým istým spôsobom odobral 15 000 fliaš vodky v hodnote 330 000 Kčs, ktoré previezol autodopravca J. T. do Humenného, kde ich prevzali nezistené osoby; tovar do zahraničia vyvezený nebol a došlo ku skráteniu dane v sume 924 000 Kčs;

teda úmyselne neuhradzal pri nákupe liehovín daň z obratu, pričom podľa predpisov bol ako odberateľ zodpovedný za fakturáciu ceny bez tejto dane, pričom pri nákupe tovaru si vopred vyžiadal fakturáciu bez tejto dane z dôvodu jeho určenia na export, hoci vedel, že tovar do zahraničia nevyvezie, čím spôsobil skrátenie dane spolu v sume 10 193 568 Kčs.

Krajský súd za to obžalovanému uložil podľa § 148 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody na dva roky, výkon ktorého podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložil, pričom podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na päť rokov.

Proti rozsudku krajského súdu podali odvolania krajský prokurátor v Banskej Bystrici a obžalovaný.

Prokurátor sa domáhal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám uznal obžalovaného za vinného právne kvalifikujúc jeho skutok ako trestný čin skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Prokurátor poukázal na výšku daňového úniku a vyslovil názor, že krajský súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 88 Tr. zák., keď nepoužil prísnejšiu právnu kvalifikáciu; zároveň navrhol, aby obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody v strede zákonnej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do prvej nápravno-výchovnej skupiny, ako aj trest zákazu (podnikateľskej) činnosti.

Obžalovaný odvolaním sa domáhal, aby napadnutý rozsudok bol zrušený a on bol spod obžaloby podľa § 226 písm. c/ Tr. por. oslobodený pre nedostatok dôkazov, že inkriminovaný skutok spáchal.

S poukazom na jednotlivé dôkazy obžalovaný opakovane svoju obhajobu, že firma T. nebola fiktívna, že pri nákupe alkoholických nápojov konal legálne, v súlade s uzavretými zmluvami; vyslovil názor, že dokazovaním nebol usvedčený zo spáchania predmetného deliktu, dokazovanie nebolo vykonané komplexne, resp. že krajský súd k jednotlivým označeným dôkazom nezaujal legálne stanovisko.

Najvyšší súd konajúci v intenciách § 564 ods. 4 zák. č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (Trestný poriadok účinný od 1. januára 2006) ako súd odvolací nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 253 ods. 1, ods. 3 Tr. por., a preto v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo, skúmajúc aj prípadné iné chyby odvolaniami nevytýkané, pričom dospel k záveru, že obidve podané odvolania nie sú dôvodné.

Najvyšší súd v preskúmvanej veci už konal a uznesením z 3. marca 2005, sp. zn. 5 To 68/2003, zrušil predchádzajúci rozsudok krajského súdu, ktorému vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd vykonal požadované doplnenie dokazovania, pričom je možné konštatovať, že dôkazy aj čo do ich rozsahu boli vykonané v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por.; skutkový stav teda bol zistený dostatočne, v rozsahu potrebnom na meritórne rozhodnutie. Vykonané dôkazy krajský súd vyhodnotil v intenciách § 2 ods. 6 Tr. por., logickým spôsobom, a preto aj odvolací súd konštatuje, že zistenia súdu prvého stupňa sú legálne a odôvodnené.

Zároveň je potrebné poznamenať, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku boli zachované predpísané procesné pravidlá; odvolacie námietky obžalovaného dotýkajúce sa procesných otázok nie je možné uznať za relevantné.

Podstata obhajoby obžalovaného je v tom, že firma T. nebola imaginárna, že konal legálne na základe príslušných zmlúv. Tieto tézy boli vyvrátené vykonanými dôkazmi, z ktorých krajský súd vyvodil záver, že obžalovaný konal v priamom úmysle tak, aby daň za obstarané liehoviny nebola vôbec vyrubená a zaplatená, a preto predstieral ich kúpu (bez dane) pre iného. Tým bola imaginárne firma T., ktorá bola prezentovaná práve z dôvodu, že táto liehoviny vyvezie do zahraničia, čím daňová povinnosť prejde na iný subjekt.

Je dôvodné predpokladať, že obžalovaný Š. nekoval sám, resp. len vo svoj vlastný prospech, ale že do nelegálnych manipulácií boli zapojené aj ďalšie osoby. Tieto však zistené neboli, ale pritom konanie obžalovaného Š. bolo jasné a dominantné (kontakt s predajcami liehovín, ich objednanie, zaplatenie, organizovanie ich dopravy), a preto krajský súd správne jeho konanie posúdil ako trestný čin skrátenia dane podľa § 148 Tr. zák.

Odvolacie námietky, resp. nároky obžalovaného Najvyšší súd neprijal a považuje ich za irelevantné.

Krajský súd pri právnom kvalifikovaní žalovaného skutku správne aplikoval ustanovenie § 88 Tr. zák. Odvolací súd tiež rezultuje, že vzhľadom na odstup času (od skutku uplynulo už šesťnásť rokov) a nezistenie zavinenia obžalovaného na oneskorení meritórneho rozhodnutia už nie je podstatne zvýšený stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť z hľadiska použitia vyššej trestnej sadzby.

Najvyšší súd na tomto základe akceptuje výrok napadnutého rozsudku, že vzhľadom na ustanovenie § 88 Tr. zák. skutok obžalovaného právne je posúdený ako trestný čin skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák.; názor vyjadrený v odvolaní prokurátora (týkajúci sa právnej kvalifikácie skutku) už v súčasnosti nie je možné prijať ako relevantný.

Uvedený záver sa potom dotýka aj výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený. Výška odňatia slobody vychádza z aplikovanej právnej kvalifikácie konania obžalovaného a vzhľadom na okolnosti nie je potrebná zmena tohto výroku.

Odvolací súd uznal za legálny aj výsledok súdu prvého stupňa o podmieňanom odložení výkonu uloženého trestu odňatia slobody a o určení skúšobnej doby. Pri tomto závere bolo vzaté do úvahy tiež to, že obžalovaný Š. bol po spáchaní teraz posudzovaného deliktu síce odsúdený za iný trestný čin, ale ešte v roku 1994, pričom v tomto sa na neho právne fiktívne hľadí, ako by odsúdený nebol.

Odvolací súd pritom konštatuje, že v súlade s ustanovením § 125 Tr. por. súd prvého stupňa v odôvodnení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku vyložil, ktoré

skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami bol vedený pri hodnotení vykonaných dôkazov; z tohto je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a rozsahom dokazovania a akými právnymi úvahami sa riadil pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Najvyšší súd na tomto základe v plnom rozsahu poukazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku, ktoré si aj v podrobnostiach osvojuje.

Najvyšší súd po zvážení všetkých rozhodných okolností preto odvolania prokurátora a obžalovaného podľa § 256 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 9. júla 2008

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová